

Posudek vedoucího magisterské diplomové práce

Diplomová práce Ivy Vodičkové s názvem „**Partnerská preference u dvou druhů rodu Acomys: olfaktorická diskriminace**“ má včetně příloh celkem 32 stran. Seznam literatury čítá 144 citací.

Iva Vodičková kdysi (v roce 2000) dokončila pod mým vedením svojí bakalářskou práci o bodlinatých myších a jejich růstu. Tehdy jsem jí zahrnul jak **nepřeborným množstvím bodlinatek**, tak později i prakticky veškerou existující literaturou o této zajímavé skupině hlodavců. Když jsem podepisoval protokol o zadání práce magisterské, **tušil jsem sice možnost, že se věc nějak zvrtně**, ale ani v nejmenším bych si tehdy nevsadil na to, že u obhajoby se sejdeme až dnes **po šesti letech**.

Iva Vodičková se ovšem neobvykle brzy začala věnovat místo péče o mladé bodlinatky spíše **o vlastní reprodukci** a mládě. Původně plánované experimenty se z těchto jistě **bohulibých příčin** neuskutečnily a postupně buď ztratily na aktuálnosti nebo byly nakonec provedeny jinými studenty. O existenci diplomantky jsem se dovídal velmi příležitostně z periodických a **epizodických, většinou e-mailových, ujišťování, že s dokončením diplomové práce stále počítá**. Poté, co se ke všemu odstěhovala do Germanistánu a ztratila přímý kontakt s chovy, nabyl jsem dojmu, že zdárný konec práce je z objektivních důvodů vysoce nepravděpodobný a přijal pasivní **vyčkávací postoj**.

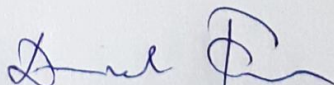
Před časem mne překvapilo, že jsou v chovech stále nějaké bodlinatky vyčleněny pro její diplomovou práci a nakonec, nevěřícně jsem vyslechl její telefonát sdělující, že experimentální práce je skoro hotová a mám poskytnout jen finální rady. Na jednu stranu jsem byl mile rád tomu, že jsem byl ušetřen značné části procesu vzniku této diplomové práce, ovšem nezastírám, že jsem přišel o jediné, co mne skutečně baví tj. o precizaci experimentálního uspořádání a posléze o bolestný proces interpretace získaných dat.

S hrůzou jsem si navíc hned uvědomil, že poslední možný termín odevzdání je přede dveřmi a zásadní přehodnocení či odpovědné přepočítání výsledků nepřichází z časových důvodů vůbec v úvahu. Natož tolik potřebné doplňující experimenty. Co jsem měl dělat? Rozhodl jsem se do základního rozvrhu práce neintervenovat a v klidu se podívat na datové soubory. Hned se ukázalo, že dat není mnoho a vzhledem k jejich povaze není jednoduché navrhnout jejich korektní zhodnocení. Použití programu Canoco navrhované diplomantkou mi připadlo v první chvíli **šilené** a posléze jen **poutavě netriviální** a inovativní. A s určitým odstupem se mi dosažené výsledky jeví jako, ne-li konklusivní, tak alespoň inspirativní.

Ještě více mne překvapilo, jak vypadal již hotový text, který mi diplomantka na poslední chvíli poslala k revisi. Ne, že bych nenašel chyby a neobratnosti, ale byl pro mne celkově **příjemným překvapením**. Autorka i přes veškeré peripetie svého osudu zjevně neztratila schopnost vytěžit maximum z dosažených výsledků a preferovat o nich s nadhledem.

Závěrem konstatuji, že ač s jistým váháním a u plného vědomí mnohých nedokonalostí a přes komplikovanost její geneze, diplomovou práci Ivy Vodičkové **doporučuji k obhajobě**.

V Praze dne 30.1.2007

Doc. RNDr. Daniel Frynta, Dr.